

Eindhoven, 1 december 2010

Geacht gemeenteraadslid,

We zijn onder de indruk van het vele werk dat U met uw 45, dan wel ruim 10.000 collega's plaatselijk en landelijk verzet en zijn er blij mee dat U denkkraft, moeite en tijd investeert in onze democratie. Wij doelen hierbij op de gezindheid samen een zich verbeterende samenleving te beogen, een *dynamische* democratie. Ieder van U doet dat op zijn/haar unieke wijze.

De VCE heeft zich weer ingezet om bij de verkiezingen de **opkomst te bevorderen** en is met een veelheid van actiemateriaal gekomen: posters, flyers ¹⁾, buttons, filtertipboekjes, verkiezingskoorts op onze VCE internetsite www.vce-eindhoven.nl, de première van de door het PCN (vereniging Platform Cannabisondernemingen Nederland, de VCE is PCN-lid) samengestelde website www.kieswijzer-cannabis.nl en zelfs de organisatie van een uitslagenavond. De enige weg om aan een goede gemeenteraad te komen. Die zit er nu. We hadden het veel te druk om op 9 juni aan de stakingsoproep (van een Haarlemse coffeeshophouder) te voldoen.

Bij het maken van keuzes is een goede informatiestroom onontbeerlijk, net als een open oog voor alternatieven. Wat betreft de VCE zijn nieuwe initiatieven dringend gewenst. Wij zijn een kleine bond van *actieve* coffeeshops die op positieve wijze gespreksonderwerpen aandraagt, maar waar nodig de discussie aangaat en zich als gesprekspartner opstelt.

Als eerste vereniging van coffeeshops in Nederland namen wij de nodige stappen ons via onze verenigingspostbus en de oproep op onze VCE-flyer (oplage 20.000) open te stellen voor klachten en hebben we een klachtenregeling voor zowel *bewoners van de wijk* als *bezoekers* van de coffeeshop. Tegen de wijze van afhandeling door het bestuur kan bezwaar worden gemaakt op de Algemene Ledenvergadering van de VCE. De VCE kan het bestuur van het PCN vragen advies te geven. Dit advies kan ter discussie worden gesteld op de Algemene Leden Vergadering van het PCN. Wij proberen onze collega's in den lande te enthousiasmeren ook een dergelijke klachtenregeling in te voeren.

Onze op cannabisgebruikers gerichte (*oorspronkelijk gele*) **voorlichtingsflyer** heeft als hoofddoel met de **12 Hasj en Wiet Tips** (desnoods vertaald) tot *nadenken* te stemmen en aandachtspunten voor *'het gesprek aan tafel'* met vrienden, ouders (en kinderen) aan te reiken. Onderling bespreekbaar maken: het advies *niets* te gebruiken in het verkeer, op school of op het werk. De suggestie eens een dag of een paar dagen over te slaan en *niets* te gebruiken. En de constatering dat evenals bij inhaleren van de rook van brandende tabak, bij inhaleren van rook van brandende cannabis schadelijke stoffen als koolmonoxyde en teerdeeltjes in je luchtwegen komen. Voorts de oproep vooral *niets* mee naar het buitenland te nemen en de aanmoediging de bibliotheek te bezoeken en de boekencollectie te raadplegen. Deze in samenwerking met Jellinek Preventie opgestelde 12-punten tekst (in 1997 in vier talen verschenen) is nu bijna veertien jaar onafgebroken in gebruik (d.w.z. beschikbaar om bezoekers mee te geven of mee te laten nemen).

1) De noten verwijzen naar de Lijst van Bijlagen

Wat betreft de op cannabisgebruikers gerichte **drugsvoorlichting** maken we gebruik van het inmiddels tot een verzameling uitgegroeid flyeraanbod van het Trimbos Instituut in Utrecht.

Slagvaardigheid is hier ver te zoeken, zo is lente 2008 Tactus (drugshulpverlening IJsselstreek) gevraagd om een update van de in september 1998 door de Brijder Stichting (drugshulpverlening Noord-Holland) gepubliceerde flyer over **GHB**. Eerst in 2010 verscheen de bijgewerkte GHB flyer van het Trimbos Instituut. Dit *na* discussies in de Tweede Kamer en pogingen (van Ciska Joldersma, CDA) om GHB op lijst I. van de Opiumwet te zetten, als zijnde een harddrug met onaanvaardbare risico's. Wij kunnen niet vaak genoeg herhalen dat wij tegen het zelf kokkerellen van GHB gekant zijn. In 2008 hoorden wij dat steeds meer mensen *aan de GHB* gingen. Het gaat hier om een *verslavende* drug, d.w.z. er ontstaat neiging tot dosisvergroting (om hetzelfde effect als de vorige keer te bereiken) en bij stoppen treden direct ontwenningsverschijnselen (fysieke ongemakken, misselijkheid, krampen, duizeligheid, zweten enz.) op.

Bij cannabis heeft dezelfde dosis hetzelfde effect als de vorige keer en zijn dergelijke ongemakken zeldzaam. Wel kan er sprake zijn van een zodanige binding met het middel, dat de definitie 'gewoontevormend' of 'gewennend' van toepassing is. In joints zit ook gewenning oproepende tabak; in onze flyers merken we nicotine zelfs aan als *verslavend*. We hebben in onze shops een prikbord aangebracht om (bijvoorbeeld tegen GHB) te kunnen waarschuwen (de aandacht vestigen op de mogelijkheid bewusteloos/comateus het ziekenhuis te worden ingedragen; in 2010 betrof dat meer dan duizend ambulanceritten en hospitalisaties, per jaar!). In de *ranking* van het RIVM. (Bilthoven) ²) staat GHB op plaats 10 van de gevaarlijkste drugs.

Dergelijke mededelingen voor *op* het **prikbord** vervaardigden wij ook over de ruim zes miljoen euro die de minister van WWI (BiZa) ter beschikking stelde voor een aantal *coffeeshop pilots*. Let wel: dit is de eerste keer sinds 1996 dat er voor -of juist tegen?- coffeeshopbeleid belastinggeld wordt ingezet. Terugrekenend over een periode van vijftien jaar is dit maar een heel klein stroompje geld per jaar. Op ons prikbord besteden we ook aandacht aan het beschikbaar komen van blaastests en speekseltests, het daarbij optredende risico van vals positieve metingen, de wetgeving over deze tests, hennepconvenanten en onze actie **puur** (i.p.v. *met tabak vermengd*) roken. We knoopten er een aanmoediging aan vast per openbaar vervoer of taxi te reizen of met een **puurder bestuurder**, die zich concentreert op autorijden en daarom niet(s) gebruikt. Ons advies: gebruik niet(s), *hou je rijbewijs*.

We inventariseerden bij de door ons in dertig coffeeshops in den lande (op zes verschillende dagen) ondernomen enquête (n=12533), meer speciaal in Eindhoven (n=3777): de stelling **0,0 %o thc in het verkeer** wordt in den lande door 36,2 % gesteund en in Eindhoven door 33,6 %. Met deze percentages weten wij ons aangemoedigd onze informatieverstrekking voort te zetten, te herhalen, te verheven - in de hoop die percentages omhoog te krijgen.

We hebben een tekst ontwikkeld *ingeval* de Mexicaanse griep een verzengende pandemie zou worden – gelukkig hoefden we deze tekst niet op te hangen. Ook maakten we een inventarisatie van **'de' grensgemeenten** (n = 71), dat is 16,2% van het totaal aantal gemeenten (443, Staatsalmanak 2008). Van die 71 is 77,41% een grensgemeente met nul-optie (55 gemeenten). Van de 71 gemeenten heeft slechts één op de vijf (21,12%) één of meer coffeeshops op haar grondgebied. Het gaat dus om vijftien grensgemeenten, waarvan er zich twee openlijk en luidruchtig beklagen over toeristenstroom, die verkeersdrukke en verkeersoverlast veroorzaakt: Maastricht en Roosendaal trekken alle aandacht, van de andere dertien gemeenten zijn geen luidruchtige overlastmeldingen bekend. Overigens grenst Bergen op Zoom niet aan België, maar aan Roosendaal, het is dus *géén* grensgemeente.

Tenslotte brachten we op onze prikboarden de -wat wij noemen- de **hang dit op in de shop** A4-tjes aan, over het in de provincie Zeeland 'Mulderen' van kleine hoeveelheden wiet. Via deze hangop's alarmeerden we onze leden op 20 februari 2010 dat de campagne opkomstbevordering *heden* moest worden opgestart – het kabinet Balkenende was immers gevallen en er kwamen *vervroegde* Tweede Kamerverkiezingen. We zijn van plan de prikboardactiviteiten ook via de in de shop aangebrachte LCD-schermen te laten zien, het *prikbord* wordt *elektronisch* (om te voorzien in de bij voorlichting nodige herhaling).

Zoals gesteld: we zijn een groepje **actieve coffeeshops**, zoals de vereniging Actieve Bredase Coffeeshops ABC, de vergadergroep Actieve Coffeeshops Leeuwarden, de vereniging BCD, Bond van Cannabis Detaillisten -vooral actief in Amsterdam en het noordelijk deel van Noord-Holland-, de Vereniging Officiële Coffeeshops Maastricht, 't KOG (Koffiesjop Overleg Groningen), de Vereniging Rotterdamse Coffeshop Ondernemers etc. Want: **coffeeshopbeleid is gemeentelijk beleid** en elke gemeente verschilt in beleid van de aangrenzende gemeente, in weerwil van hardnekkige pogingen van de VNG dit weer zoveel mogelijk te stroomlijnen.

Genoemde plaatselijke verenigingen bestaan van vrijwilligerswerk, kennen het gemopper over de contributie en maken heftig klinkende vergaderingen mee. De statuten, de jaarvergadering, de décharge van de penningmeester, de kascontrolecommissie. We hopen met z'n allen, *met deze* vereniging informatie bijeen te brengen, aan te reiken, te stimuleren dat een meer bij de tijd passend drugsbeleid tot stand komt, bij voorkeur gebaseerd op metingen, dat gebruik door voorlichting ontmoedigd wordt ³) en dat in het coffeeshopbeleid enkele knelpunten worden weggenomen (bijvoorbeeld halveren aanvullingsverkeersbewegingen). We kunnen het onderling erg oneens zijn over hoe we het gaan verwoorden of verwoord hebben - maar we gaan het *verwoorden*, verzamelen argumenten en houden ons verre van gewelddadige gedachten of acties, inderdaad, zo ver mogelijk. Kortom: de bovenvermelde verenigingen verschillen niet echt veel van verenigingen die U kent.

Het PCN organiseerde tot dusver drie symposia (Aarle-Rixtel, 2001, Oenkerk Friesland, 2008 en 2009), waarvoor alle (aanvankelijk nog meer dan 1100) 752, respectievelijk 702 coffeeshops een uitnodiging kregen toegestuurd. In 2008 was de inschatting van het PCN -gebaseerd op de respons op de mailing- dat het, wat betreft *actieve* coffeeshops over hooguit éénderde van het totaal kon gaan. De *meeste* coffeeshops reageren in het geheel niet op de hen toegezonden uitnodigingen, tien jaar geleden niet en, recentelijk, weer twee keer niet. Let wel: het gaat hier over niet minder dan *tweederde* van het totaal aantal gedoogde coffeeshops. De ervaringen van de BCD met aan alle coffeeshops gerichte uitnodigingen verschillen niet wezenlijk van die van het PCN.

De VCE is een vereniging met elf leden (ooit waren dat er veertien) van de vijftien Eindhovense coffeeshops. Als vereniging zijn we lid van het Platform Cannabisondernemingen Nederland. In Breda is de lokale vereniging van actieve coffeeshops met elk lid afzonderlijk lid van het PCN.

PCN-leden zijn o.a. gevestigd in Breda, Zwijndrecht, Haarlemmermeer, Bussum, Alkmaar, Sneek, Leeuwarden, Groningen, Hengelo, Zwolle, Utrecht, Eindhoven via VCE, Heerlen, Maastricht en Amsterdam.

We spannen ons in daar (en overal) een goed overdacht coffeeshopbeleid mee vorm te helpen geven. De niet actieve coffeeshops genieten vrijelijk mee van beter beleid en treden in die context op als de al jaren **onzichtbare free-riders**.

Coffeeshops worden geleid door **eigenwijze** personen, daar wilden we destijds misschien niet voor kiezen, maar gelukkig is het wel zo gegroeid. En dat heeft er voor gezorgd dat coffeeshops hemelsbreed van elkaar verschillen; iedereen heeft immers de eigen, juiste, opvattingen, waaraan de hand wordt gehouden. Daardoor kwam het *niet* tot iets, waarvan we destijds *wel* wisten dat *zeker niet te willen*: één keten van supermarktnederzettingen, zonder tegenspraak. Liever een zaal boze

(of ongeruste) exploitanten en onenigheid (coup), dan een zaal met de beklemmende stilte die zich tijdens het aanbieden en overhandigen van het geldkoffertje nu eenmaal voordoet - je geeft je zaak weg waar je zolang voor gezwoegd, gezweet en gestresst hebt. Eigenwijs als je bent besluit je toch weer gewoon door te gaan. Maar er knaagt twijfel, inderdaad zitten behalve je man of vrouw en je kinderen op zekere avond ook de *rippende* boeven bij je thuis op je te wachten (denkelijk aan de hand van KvK-registers met huisadressen).

Om op een dergelijke manier **beroofd** te worden is **walgelijk** en we zijn er allemaal bang voor. Wil je als coffeeshopeigenaar deze risico's ook nog lopen? En volgend jaar de goede flyers gewoon weer herdrukken? En bestellen? En alle andere dingen doen? En dan nog vergaderen met de vereniging ?

Overval thuis: Als Margriet coffeeshop 't Paradijsje wegdoet en na tien jaar verenigings-vrijwilligerswerk aftreedt als meermalen herkozen voorzitter van de Bredase vereniging ABC - dan begrijpen we dat, maar kunnen daar tegelijk behoorlijk somber over worden: er vertrekken collega's met een goede staat van dienst, actievelingen, die we meer en meer missen.

Met deze brief willen we U *bijkomende* informatie bieden en we zijn uiteraard bereid de brief nader mondeling te komen toelichten. Hoe we er in de vereniging over denken, maken we met commentaren duidelijk - aan de hand van de nummering die in de brief van de burgemeester gebezigd is bij het indelen van zijn elf actiepunten.

Na de installatie van de burgemeester waren wij op 20 november 2008 uitgenodigd voor een **kennismakingsbijeenkomst**, waarbij de **burgemeester** opmerkte dat herijking van het coffeeshopbeleid aan de orde was. Voortschrijdend inzicht heeft ons thans geleerd dat dit het *enige* gesprek in de daaropvolgende twee jaar zou gaan worden. Niet minder dan twintig pogingen om contact zoeken met de gemeente, telefonisch, per e-mail en uiteindelijk per brief door onze voorzitter, hebben niet mogen leiden tot enig vervolgesprek of beantwoording van onze vragen⁴). Op onze laatste brief van 28 september j.l.⁵) hebben wij tot op heden zelfs geen ontvangstbevestiging in handen gekregen, noch een antwoord, noch een verzoek nog enig geduld te oefenen. Wij worden nog slechts geïnformeerd *door de pers*, met onze commentaren *naar de pers toe* zijn we daarentegen spaarzaam.

Alweer een hele tijd geleden (met de vorige Raad) organiseerden we een **rondleiding** langs enkele coffeeshops voor daarin geïnteresseerde gemeenteraadsleden - en dat willen we op 1 december weer doen. We hebben een ruime bus klaarstaan en bezoeken twee shops, twee varianten deurbeleid, komen met de bus terug in de galerie en kunnen in rust de vragen beantwoorden, opdat U goed met informatie (o.a. **deze brief**) toegerust bent, als op 7 december 2010 in de commissie Financiën en Bestuur een goed besluit genomen moet worden. Wij wensen U daarbij wijsheid toe.

Over 'de' **pilot** zijn wij niet vooraf geraadpleegd, logischerwijze voordat de subsidieaanvraag de deur uit ging, noch hebben we daarna iets mogen vernemen over concrete plannen -zo vernamen wij uit de krant dat de burgemeester de wietteelt wil reguleren- en begrepen we niets van de daarna uitgebroken grote stilte. Vervolgens is een inderhaast bijeengeraapt skelet van een 'plan' aan de raadscommissie F&B gepresenteerd, dat vooral als doel heeft de benodigd subsidie voor een pilot in de wacht te slepen. Wij zagen hier geen kwalitatief hoogwaardig en goed doordacht plan aan ten grondslag liggen. Het ontbrak aan vlees op het bot, aan een duidelijke inhoud. Ook in dit geval zijn wij niet vooraf geraadpleegd over zoiets voor de hand liggends als praktische uitvoerbaarheid van de verschillende onderdelen, terwijl vrijwel **onmiddellijke inwerkingtreding** wordt beoogd.

En dus moeten wij als nieuwtje uit de krant oppikken dat 'een regeling' van de achterdeur (als gedacht door de burgemeester) ten gevolge van het nieuw geprioriteerde **repressief** beleid van het

zojuist aangetreden kabinet niet meer gerealiseerd zou kunnen worden. Wat betreft de eerder toegekend subsidie, moet er nu ineens antwoord komen op de vraag hoe het geld onder gewijzigd gesternte alsnog te besteden valt. We vragen ons af: wat is de aanpassingsruimte die er nog over is? De pilot is op zekere dag voorbij, keren we dan terug naar het huidige coffeeshopbeleid?

Omdat onze brieven niet beantwoord worden zagen wij er het nut niet echt meer van in om op 10 november j.l. ⁶⁾ op de uitnodiging van (namens) de burgemeester in te gaan, geen inbreng te hebben en nog slechts in functie van *claque* bij een slecht toneelstuk als applausmachine op te treden. Onze communicatie met de burgemeester loopt vooral niet. Wat gaan wij inhoudelijk bespreken over de pilot als op onze vragen niet gereageerd wordt, als verslaglegging van de recente bijeenkomst elementen blijkt te bevatten die volgens ons niet hardop gezegd zijn, zodat het nieuwtje ons naderhand *via* de samengevatte notities bereikt ⁷⁾?

Plezanter ware het geweest het gewoon zelf *gehoord* te hebben - eenvoudig omdat we dan antwoord hebben gekregen op een van onze vragen en direct kenbaar hadden kunnen maken met dat antwoord van harte in te kunnen stemmen. We zouden de toen thuisblijvende leden hebben kunnen vertellen dat we met de vereniging een kleine aanpassing in de handhavingmatrix/het handhavingsarrangement, meest aangeduid als 'het stappenplan', mee hadden helpen bewerkstelligen, een nieuw uit te geven waarschuwing komt –bij goed gedrag– in de regel na drie jaar te vervallen. Alle leden begrepen: het was leuker en aardiger geweest, beter voor het vertrouwen in elkaar, beter voor het gesprek als we daar meteen op positieve wijze op hadden kunnen reageren – en te zeggen er blij mee te zijn. Willen we *gedachtenwisseling* dan moeten we geduld opbrengen, afwachten wat voor gedurfd plan de burgemeester heeft bedacht en dan onze zienswijze geven. Ook na twee jaar is op wel twintig vergaderingen vastgesteld dat er geen vooruitgang in zat, het is dan voor hervatting van de gedachtenwisseling beter op gebrek aan vooruitgang niet al te zuur te reageren.

Op 13 oktober 2010 schreef dr. Ab Klink als demissionair minister één van zijn laatste brieven. Deze brief aan de Tweede Kamer gaat over *alle* met subsidie gehonoreerde **pilotvoorstellen** in Amsterdam, Arnhem, Heerlen, Kerkrade, Leeuwarden, Lelystad en Maastricht. Tenslotte kregen Roosendaal en Bergen op Zoom onderzoeksgeld voor het in beeld brengen van objectieve en subjectieve resultaten van de sluiting van alle coffeeshops aldaar. Ook Eindhoven komt in deze brief voor. Op de achterzijde in de tweede alinea hebben we dan toch eindelijk een kernachtige beschrijving gevonden m.b.t. de pilot die ons deelachtig zal worden:

Het pilotvoorstel van de gemeente Eindhoven (€ 645 000,-) heeft meerdere doelstellingen waaronder het bevorderen van transparant ondernemerschap, additionele eisen voor exploitanten wat betreft de bedrijfsvoering en schaalverkleining van coffeeshop onder meer door invoering van een pasjessysteem. ⁸⁾

Nu wij plannen op papier voor ons op tafel hebben liggen, kunnen wij gericht inhoudelijk reageren, punt voor punt. Door op 10 november j.l. een persbijeenkomst te vervroegen heeft de burgemeester niet aan het einde van de middag doch reeds om 12.30 uur aan het journaal medegedeeld wat zijn (1 t/m 11) kernachtige punten zijn.

Punt 1 en 2. Overdraagbaarheid vergunning bij goed gedrag en “aanbesteding” vrijgekomen vergunningen:

Alleen op in de plaatselijke verordening, APV, vastgelegde weigeringsgronden kan de burgemeester besluiten op een aanvraag met een weigering te reageren. Als de burgemeester spreekt van 'overdraagbaarheid vergunning bij goed gedrag' nemen wij aan dat hij daarmee de 'horecavergeving' bedoelt, waarmee aan de ondernemer met de gedoogverklaring een blijk van

vertrouwen wordt gegeven om de coffeeshop te runnen. Dat *vertrouwen* laat zich toch niet bij opbod verkopen?

De burgemeester heeft een Bibob-ambtenaar die hem kan adviseren omtrent de integriteit van o.a. horeca-ondernemers zoals de wet ingaande 1 oktober 2003 voorschrijft. Gaat de Bibob-ambtenaar alleen de hoogste bidders op deze veiling natrekken? Of iedereen die mee doet? Of blijkt dit buiten de toezichtwerkzaamheden van de Bibob-ambtenaar te vallen? En dan nog is het aan de burgemeester om het advies van de Bibob-ambtenaar te volgen of daarvan af te wijken. Wij hebben er eerder op aangedrongen om tenminste ingeval van ernstige ziekte, blijvende invaliditeit of overlijden, overdraagbaarheid van de onderneming mogelijk te maken. Geen problemen daarmee in Amsterdam, waar aanschaf of verkoop van oudsher mogelijk is.

Punt 3. Transparant en controleerbaar bedrijfsplan:

De burgemeester kan een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid niet dwingen tot het produceren van een bedrijfsplan. Het bedrijfsplan ligt o.a. vast in statuten, in afschrift bij de notaris en zijn ingezonden aan de Kamer van Koophandel. Een v.o.f. kan zich niet eens inschrijven bij de KvK zonder bedrijfsplan en om vroegtijdig faillissement te voorkomen moet ook een eenmanszaak minstens mondeling, zoniet schriftelijk een plan aan de KvK voorleggen. Ingeval van een stichting is de situatie net wat anders, daar bestaat voor de stichting zonder vermogen de absolute noodzaak van een jaarlijks bedrijfsplan, omdat duidelijk moet zijn waar de binnenkomende gelden vrijwel direct naar toe gaan, een tijdelijke sluiting zonder inkomsten gaat dan een faillissement opleveren.

Wat is het dat de burgemeester wil zien en waarop wil hij kunnen ingrijpen? Elke coffeeshop is door de belastingdienst verplicht een in alle opzichten transparante (vaak vanaf weging geautomatiseerde) boekhouding te voeren. Omzetten, kosten en winsten zijn bij de belasting genoegzaam bekend. Als de burgemeester daaromtrent informatie wenst kan hij de Belastingdienst verzoeken een *statistische* bewerking te maken zonder inbreuk te maken op de geheimhoudingsplicht van de Belastingdienst ten opzichte van de belastingplichtige.

Wat betreft het door burgemeester Van Gijzel *in de kassa van de coffeeshop kijken* was High Times bereid de burgemeester inzage te bieden in een door objectieve controleurs plotsklaps uitgevoerde, onaangekondigde kascontrole (en inspectie voorraadbeheer) – het is de Belastingdienst die regelmatig dit soort controles (eigenstandig of) in BITE-verband uitvoert. High Times heeft de burgemeester een kopie doen toekomen van het door de Belastingdienst na de kasgeldcontrole opgemaakte rapport dat nadien aan belastingplichtige is verzonden. Een dergelijke steekproef is even goed als elke andere - dachten we en we kunnen het minstens op deze manier transparanter maken. Gemeenteraadsleden kunnen een kopie toegezonden krijgen door zich telefonisch tot de VCE voorzitter te wenden.

De burgemeester spreekt van grootschaligheid; ligt de maatstaf bij coffeeshop Checkpoint in Terneuzen? Over de vraag in welke categorie de Eindhovense coffeeshops vallen kan hij zich misschien ook bij de belastingdienst informeren, door een statistisch overzicht vragen. Welke informatie heeft de burgemeester ontvangen nadat alle coffeeshops zijn bezocht door het BITE-team, waar de belastingdienst deel van uitmaakt? We vragen ons af welke misstanden de belastingdienst dan allemaal heeft ontdekt die aanleiding gaven tot nader boekenonderzoek.

Daarbuiten beschikt de Bibob-ambtenaar over de jaarrekening van de ondernemers, die moet namelijk ter tafel komen voor het Bibob-onderzoek. BV's zijn wettelijk verplicht hun jaarrekening te doen vergezellen van een verklaring van een registeraccountant RA (opdat aangenomen mag worden dat de cijfers een getrouw beeld bieden van de staat van de onderneming), tenzij de BV (BVba) over een ontheffing daarvan beschikt. Overigens: toenemende onzekerheid bemoeilijkt het opstellen van een adequate prognose of bedrijfsplan.

Punt 4. Verbod op contante betaling

Het is niet mogelijk een 'wettig betaalmiddel' bij burgemeestersbesluit af te schaffen, dit kan toch alleen via het parlement ?

Zoals we in onze brief van 28 september j.l. gesteld hebben: niet alle banken zijn bereid van coffeeshopondernemers ook *rekeninghouders* te maken. Beursgenoteerde banken moeten zich aan steeds meer voorschriften houden. Het moreel besef wordt er bij hen ingeramd door de Amerikaanse beurswaakhond **SEC** (Securities Exchange Commission) met een luid nee tegen verdachte transacties van al Qaida, de erven Pablo Escobar, de Taliban, een willekeurige Mexicaanse *drugslord* etc. en wij zijn helaas pindakaas in Nederland met onze coffeeshops aangemerkt als de groepering 'coffeeshops' en, zonder aanleiding gegeven te hebben, net zo verdacht als de eerder genoemde groeperingen. Van de bankiers van die groeperingen, de 'besmette banken', willen de Amerikanen geen aandelen kopen, op de waarde van die aandelen aan die bank geen geld uitlenen, zij willen kortom geen zaken meer doen met hen die 'besmet' zijn. Het is slecht als je dat als bank overkomt - je kan dan alles opdoeken.

Zwart = verdacht? Een van de charmes van de *stadstuin* opvatting van de burgemeester was gelegen in het sluitend krijgen van de *paper trail* - bij inkoop van de *stadstuin* zou je als coffeeshop een factuur toegezonden kunnen krijgen - de *missing link* "inkoofactuur" die per niet-beursgenoteerde bank betaald zou kunnen worden. Dat zou een gesloten en controleerbaar systeem hebben kunnen opleveren. Het, bij gebreke van een (stads)tuindeur, thans niet *geheel* sluitend krijgen van het papieren traject is betreurenswaardig en louter het gevolg van de door de politiek gekozen richting. Dat aan de achterdeur geen inkoopfacturen afgeleverd worden is *a fact of life*. Alle overige coffeeshopadministratie is voor de Belastingdienst een open boek. Anno nu zal bij betaling van inkoop wat daarvoor *wit* aan de voordeur binnenkomt, aan de buitenkant van de achterdeur *zwart* geworden zijn.

In 1997 hebben de banken, de een na de ander, een campagne gevoerd waarbij coffeeshopeigenaren hun hypotheek, verzekeringen, vakantieboekingen per direct liever maar bij een andere bank moesten onderbrengen en uiteindelijk is een aantal rekeningcourant-rekeningen terstond opgeheven. Vakantieboekingen gaan nu via internet, de verzekeringen via een jungle van verzekeringstussenpersonen en voor hypotheek was wel een plaatsje bij een niet-beursgenoteerde dochter. Coffeeshops hebben de afgelopen jaren alleen kaal kunnen bankieren. In 2008 is opnieuw aan coffeeshops te verstaan gegeven voor een simpele rekening-courant rekening naar een andere bank te verkassen en (net als in 1997/'98) kreeg de bank te maken met door boze klanten aangespannen rechtszaken met wisselend resultaat. Er zijn zelfs schriftelijke vragen gesteld door de (inmiddels ex-) Tweede Kamerleden Paul Tang en Mei Li Vos (PvdA), waarop de minister van financiën -als vergunningverlener, toezichthouder en grootaandeelhouder- klip en klare antwoorden⁹⁾ heeft gegeven.

Met zijn antwoord zijn wij geen uitgestotenen geworden, nog net niet uitgesloten van bancaire dienstverlening. Het is allerminst zeker dat jarenlang en onbelemmerd via de pinautomaat alle inkomende gelden worden overgeboekt naar coffeeshops, terwijl zij geen rekeningnummer meer kunnen hebben. We vroegen de burgemeester dan ook bij banken er op aan te dringen de coffeeshops alleen een rekeningcourant-rekening te geven. Zoals gezegd: geen reactie. De landelijke bond PCN verzocht de Vereniging van Banken het gesprek met de coffeeshops te openen. Het antwoord kwam van de afdeling criminaliteitsbestrijding en bevatte een fragment uit het bedrijfsplan: *de Vereniging van Banken gaat niet in gesprek met groepen criminelen*. Met deze van vooroordelen bol staande brief is de Vereniging van Banken druk bezig zich **niet** met deze zaak

bezig te houden. Misschien kan de burgemeester bemiddelen tussen de met deze brief beledigde ondernemers en de Vereniging van Banken die kennelijk onverminderd in haar ivoren toren vertoeft.

Tot een gesprek met betrokkenen kwam het niet, bij de ABN/AMRO bank ging het gesprek er over in welke coupures je je hele rekeningsaldo uitgekeerd wilde zien. Thans is de situatie nog zo, dat een pak banken toch eindelijk staatsbank geworden is en zelfs die hebben zich te houden aan wat de minister de Tweede Kamer toezegt. Onlangs heeft de Kamer ermee ingestemd dat het bestuur van de bank op afstand wordt gezet van de grootaandeelhouder. Weliswaar is het onze staatsbank, maar ABN/AMRO heeft de Kamerleden overgehaald zichzelf en de minister op afstand te houden van het bestuursbeleid, wat zij net als vroeger liever zelf doet. Onze staatsbank heeft over dagelijkse bedrijfsvoering zelf de touwtjes in handen, ze kunnen een even rampzalig beleid voeren als in het verleden, want als ze omvallen kunnen wij als burgers onze portemonnee trekken, dat weten we intussen *zeker*. Een voorbeeld van een transparant beleidsplan??? Zonder garanties wat betreft de bankrekening heeft de pinautomaat gewoon geen zin. De Kamerleden vragen de banken op dit punt wat bij te sturen heeft geen zin meer; de banken zullen, als vanouds, niet luisteren.

Punt 5. Het invoeren van een toegangspasjes systeem:

Vreemd genoeg konden we nergens in de 11 punten van de burgemeester 'de buitenlanders' terug vinden - dat verhindert ons niet ons commentaar te leveren.

De 'problematiek' van 'de' (slechts twee ?) grensgemeenten is reeds aangestipt op pagina 2 van deze brief (handtopindeshop: inventarisatie grensgemeenten). De ordelijke aan- en aftocht van coffeeshopbezoekers in Groningen, Drenthe, Overijssel en Gelderland veroorzaakte geen roep om extra identiteitskaarten. Waar de bezwaren die elders leven slechts betrekking hebben op het dagtoerisme, is een nader onderscheid te maken tussen direct weer vertrekkende en waar dan ook in ons land langduriger verblijvende houders van een niet-Nederlands paspoort. Het onderscheid zit dan alleen in het paspoort (*carte d'identité*) en niet in de feitelijke verblijfplaats. Als naast een niet-Nederlands paspoort een 'alhier verblijvend'-kaart (*residential alien card*) getoond kan worden, dan kan duidelijk onderscheid worden gemaakt.

Dit alles kan niet los gezien worden van ontwikkelingen die zich in aangrenzende buitenlanden hebben voorgedaan. In het bij deze brief gevoegd aanhangsel (**Appendix I.**) beknopte beschrijving van de status quo I. Duitsland; II. België, III. *zone francophone*, Portugal, Tsjechië (en Canada).

IV. Er zijn toeristen die hier langer dan 24 uur verblijven, er zijn zelfs buitenlanders die in ons land studeren, werken (optreden als werkgever) en wonen. Feitelijk zou je deze groep die in dezelfde gemeente woont gelijk moeten stellen aan hun burens en de rest van de gemeente. Hoe groot deze groep is weten wij niet, al ligt het in de bedoeling dat de GBA (gemeentelijke basisadministratie) dat inventariseert, registreert en – het gerucht zoemt rond – aan de buitenlander een kaart verstrekt aan de hand waarvan vastgesteld wordt dat hij/zij hier studeert, werkt en woont. De buitenlanders die hier wonen zullen niet op de dag van aanschaf weer terugkeren naar hun land – ze exporteren niets (dit gelet op de zware gevangenisstraffen); neem nooit cannabis mee naar het buitenland, stelt de flyer van de VCE, - een gezond advies!

V. De in I, II, III, beschreven dagjesmensen arriveren 's morgens en hebben 's avonds enige hoeveelheid uitgevoerd, dat is strafbaar. Er is geen sprake van 'tot 5 gram' of 'tot 30 gram', *enige* hoeveelheid is voor dagvaarding al voldoende (bijv. halve joint 0,1 gram). Je krijgt een zwaardere straf voor het bezit, het neigt naar de *maximale* straf.

VI Uit het vonnis van de rechtbank Middelburg over de Checkpointzaak (april 2010) blijkt dat medewerkers van de coffeeshop gedagvaard waren, verdacht van medeplichtigheid aan uitvoeren (exporteren). Hoewel er hoger beroep is aangetekend verandert dat niets aan het feit dat voor het eerst in ons land de medewerkers van de coffeeshop stuk voor stuk strafrechtelijk aangepakt worden *naast* de eigenaar. Als wij aan de deur vaststellen dat je een buitenlandse pas hebt en geen *residential alien* – kaart kan tonen dan kunnen we je niet binnen laten – je vormt met het buiten de landsgrenzen brengen van hetgeen je gekocht heb, dus exporteert, voor ons de strafrechtelijke bedreiging dat alle

medewerkers van deze shop aangepakt worden, medeplichtig zijn aan jouw exportpoging. Dus beste buitenlander, na 34 jaar gastvrijheid moeten wij je vragen bij jullie thuis je eigen coffeeshop mogelijk te maken.

VII Wij zullen dit aan al onze bezoekers in de shop bekend maken, een korte overgangstijd bepalen en ons nieuwe deurbeleid invoeren per ... .. Aangezien iedere Nederlander een paspoort heeft en alle buitenlanders ook, zit niemand zonder pas, iedereen heeft er één. Wij voelen er weinig voor met alle 666 coffeeshops (zie **Trouw**, dinsdag 16 XI 2010, pag. 9, onderzoek Intraval) naar schatting 800.000 pasjes te gaan uitgeven, teneinde een registratie van alle cannabisgebruikers te bewerkstelligen. Wij zien hier het nut niet van in. Elke shop moet hoeveel duizend kaarten drukken? Het wordt tijd de persoonsgegevens krachtig te beschermen ^{II}), dit met name wat betreft de door de burgemeester aangerode argumenten in zijn punten 5, 6 en 8.

Aannemende dat minstens vijf procent van de iets meer dan 12 miljoen Nederlanders van 18 jaar en ouder zich wat betreft cannabis deviant gedraagt ten opzichte van de Opiumwet komt de ondergrens van de omvang van de gebruikerspopulatie op 600.000 – 650.000 personen: 1 op elke twintig Nederlanders gebruikt cannabis. De feitelijke cijfers liggen hoger, maar daar is geen recent en betrouwbaar onderzoeksresultaat van te vinden, want recentelijk is door onze overheid inderdaad weer niets ondernomen om dergelijk onderzoek op te starten. Is het nodig dat we dat weten? Ja, want als je zegt: er komen pasjes... dan willen we weten hoeveel pasjes er gedrukt zouden moeten worden. Simpel. Is 1 op twintig voldoende? Of zijn we beter voorbereid als we hier te lande uitgaan van 1 op veertien (overigens, in de VS 1 op zeven!). Dan zou het in ons land om meer dan 800 000 personen gaan - sommigen schatten meer dan een miljoen. In ruim 400 gemeenten. Wat is het beeld in de agglomeratie Eindhoven? Dat hebben we met ons eigen coffeeshopbezoekersonderzoek (n=3777) uitgezocht: 17,5.% van de bezoekers komt *van buiten* de regio en 82,5% komt *uit* deze regio, waarvan 53,7% *uit Eindhoven* en 28,8% uit de omliggende gemeenten ¹⁰).

Uit hetgeen aan de aanvankelijke uitlatingen van minister Opstelten ontbrak begrepen wij dat het nu een vrijwel onzichtbaar, maar ‘meegenomen’ kabinetsvoornemen is de bewoners van nul-optie gemeenten collectief droog te leggen, van cannabis af te helpen. *Door het er niet over te hebben ze daarmee het pasje eenvoudig te ontzeggen.* Wij vrezen met grote vreze dat de Eindhoven omringende nul-optie gebieden op dat moment de bakermat zullen gaan vormen voor tenminste twintig criminele groeperingen die met de hen geboden marketingmogelijkheden de straathandel ter plaatse snel en efficiënt zullen organiseren. Wij hebben geen enkele behoefte aan meer zwarte markt en meer illegale verkooppunten, we typeren dat als criminaliteitsbevorderend beleid. Tenslotte: over de relatie met de burens valt niet meer te melden dan dat die voortaan een pasje moeten kunnen laten zien, onze buurman kan zonder extra pasje dan ook niet meer *zomaar* op de koffie komen.

Vooruitlopend op uitvoering van regeerakkoord en gedoogakkoord wil burgemeester Van Gijssel hier alvast een toegangspasjessysteem invoeren. In andere grote en kleine gemeenten ziet men niets in het kabinetsplan om voor coffeeshopbezoekers een pas in te voeren. Amsterdamse raadsleden vrezen een groot verlies aan toeristeninkomsten. Raadsleden in Breda willen geen illegale handel op straat (in Roosendaal en Bergen op Zoom is het intussen al zo ver: op straat barst het van de dealers en aan elke hand heb je runnertjes hangen). Eindhoven, de burgemeester, ziet daarentegen wel heil in het plan, burgemeester Van Gijssel kondigde vorige week ‘een’ proef met ‘de wietpas’ aan.

Daarmee gaan coffeeshops clubs worden, denk daarbij aan wat je vroeger op veel plekken in aantrekkelijke behuizingen had: sociëteiten, met een sociëteitsvergunning. Geen horecavergunning, dus niet meer openbaar, niet langer publiekelijk toegankelijk en daarmee niet meer vallend onder de horecawet en daarmee samenhangende artikelen in de plaatselijke APV. De leden van de sociëteit bepalen bijvoorbeeld zelf de openings- en sluitingstijden van hun club. Of gaat het, speciaal voor ons, alleen om een inperking van de voorschriften die nu voor de reguliere horeca, de alcoholvrije

horeca en voor ons gelden? Dat dwingt ons tot vele veranderingen ten opzichte van de huidige manier van werken. En... kunnen we daarmee dan aan de slag? Nee, want er komen veranderingen voort uit het Tweede Kamerdebat over de 'Hoofdlijnenbrief drugsbeleid'. Dat debat wordt dan gevolgd door het Tweede Kamerdebat over de **drugsnota**.

Als de drugsnota een breuk met het verleden betekent, dan valt te verwachten dat de Procureurs-Generaal met aanvullende en gedeeltelijk vervangende richtlijnen komen – moet er, hier in de gemeente Eindhoven, tegen die tijd, **dan nog iets aangepast worden**? Of niets? De pilot is dan afgelopen, de evaluatie door C.O.T. Instituut ligt er, *wat nu?* Restauratie naar de oude toestand? Als wij hieromtrent prognose maken dan gaan wij in onze gemeenteraad dit punt in de toekomst nog minstens **3** keer overdoen om aan alle weer nagelnieuwe landelijke regels tegemoet te komen, die tegen die tijd al vervat zijn in nieuwe gemeentelijke regels?

Reeds in 2007 tijdens het project 'herijking coffeeshopbeleid' wilde de politie een pasjessysteem ingevoerd zien om te voorkomen dat buitenlandse toeristen gingen 'shoppen' (op één dag bij meerdere coffeeshops cannabis kopen). De Maastrichtse omvang van gemotoriseerd dag-drugstoerisme of de wat bescheidener omvang te Roosendaal/Bergen op Zoom kent Eindhoven niet, zie bijlage ¹⁰).

Een pasjessysteem tast de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (op dit punt: *elke privacy*) van burgers aan en wij staan als coffeeshops voor de bescherming van de persoonsgegevens. Zonder voorafgaande toestemming kunnen wij onze gegevens niet zomaar aan derden, bijvoorbeeld de burgemeester verstrekken. Wij zijn ons er echter van bewust dat gewapende arm van de burgemeester zo bij ons kan binnen vallen om alles in te laden en zonder onze toestemming kennis te nemen van de gegevens ¹¹). Immers bij binnentreden van de politie staken wij elk verzet. Wij kunnen dan beboet worden door het College Bescherming Persoonsgegevens, omdat wij de bestanden niet goed beheerd hebben maar afgegeven. Wij zullen dan ons best moeten doen de boete te laten neerdalen op diegene, die zich onwettig toegang tot onze bestanden verschaft.

Van oudsher geven coffeeshops de identiteit van hun klanten niet prijs, het gaat immers meestal om hoeveelheden van anderhalve gram (of meer, tot 5 gram), die in aanmerking komen voor een politiesepôt met afstand. Je naam wordt bij zo'n gelegenheid geverifieerd bij de gemeentelijke basisadministratie GBA, maar niet vastgelegd in de politieregisters (waar je gegevens maximaal tien jaar in bewaard mogen blijven). Het idee om door middel van een pasje meerdere transacties in meerdere shops onmogelijk te maken vergt ofwel een online systeem van alle vijftien coffeeshops met elkaar. Ofwel afspraken aangaande de 'smart'-heid van in de (door coffeeshopondernemingen uit te geven) passen verankerde chip, die de pas na gebruik blokkeert – vooropgesteld dat dit voor alle vijftien coffeeshops ook *dezelfde* chip wordt.

We zijn ons er van bewust dat de burgemeester van Eindhoven eigenlijk **de burgemeester van de HighTech Campus** is, de TU is dichtbij, wellicht heeft de burgemeester daar ideeën over een HighTech pasjessysteem opgedaan. In onze beide modellen wordt uitgegaan van de medewerking van alle shops. Daar staan de vijftien computers of hangen immers de minstens tweemaal vijftien magneetkaartlezers die op dezelfde manier moeten *werken*. En met al die informatiebronnen.... Wat is het wat we gaan weten? Dat we aannemen dat minder dan vijf procent van onze klanten zo nu en dan ook een andere coffeeshop bezoekt?

Wat leert bestaand onderzoek op dit punt? In 1996 kon het ministerie van justitie beargumenteren aan de hand van WODC-onderzoek (Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatie Centrum) dat op dat moment 95 procent van alle transacties in alle coffeeshops de aanschaf van een hoeveelheid

van minder dan vijf gram betrof. De te ontmoedigen transacties, aanschaf tussen 6 en 28 gram, omvatte op z'n hoogst vijf procent van alle transacties. Het effect van de maatregel de **transactie** van 'tot 30 gram' te verlagen naar 'tot 5 gram' zou zodoende beperkt blijven tot een heel klein groepje coffeeshopbezoekers. Dit traject kon snel worden afgelegd en bespaarde ons de gang van een wetswijzigingsvoorstel Opiumwet 11:4, houdende het wijzigen van de aldaar genoemde hoeveelheid van 30 – bijvoorbeeld naar **3** gram. Dit horrorscenario konden we ons (met ons risicomijdend gedrag) en het MvJ *besparen*, door niet door te gaan met gezeur en gezanik, maar door in de shops de op paars papier geprinte mededeling te doen ophangen, dat met ingang van heden in de coffeeshop de transactiehoeveelheid beperkt is tot 5 gram.

In ons onderzoek van 2008 hebben wij coffeeshopbezoekers gevraagd aan te geven hoeveel ze zowat hadden aangeschaft, dan wel dachten aan te schaffen. Uit het instant onderzoek (2008, 2009¹⁰) onder de bezoekers van twaalf Eindhovense coffeeshops blijkt dat het gemiddelde aankoopbedrag €12 is. Waar de meeste bezoekers voor een duurdere soort kiezen gaat het gemiddeld om 1,5 gram – soms iets meer, soms iets minder (marktprijsschommeling). Al observerend: de bezoekers die vijf gram kopen zien wij een week (of langer) niet terug.

Wat hier in wezen gebeurt (in 1996 *en* in 2011) is een piepklein groepje opzoeken, minder dan vijf procent van de in discrediet te brengen populatie, ze tot mikpunt te maken met de wildste beschuldigingen om tenslotte, ook dat krijgen we nog - onontkoombaar, als uitgangspunt te dienen voor draconische beleidsvoorstellen. De veelomvattendheid van de middelen berooft ons van het zicht op het doel, we zitten in de tunnel. De burgemeester beschikt niet over andersluidende cijfers – waar van enig onderzoek door / met / vanwege de gemeente Eindhoven anders dan met professor Cyrille Fijnaut, niets is gebleken. En ook voor ons geldt: niets *meten* = niets *weten*. Doe je de helft? Dan zit je daarna met de helft.

Punt 6. Het aanscherpen van de AHOJG-criteria door het ontwikkelen van een registratie systeem voor controlebaarheid van de verkochte hoeveelheid.

Wat betreft de 'G' van AHOJG willen wij hierbij opmerken dat de richtlijn coffeeshops van de Procureurs-Generaal (1994) de gebruikershoeveelheid van 'tot 30 gram' kent. Met de richtlijnen 1996 wordt de transactiehoeveelheid in een coffeeshop naar beneden bijgesteld op 'tot 5 gram'. De Opiumwet bleef ongewijzigd: de gebruikershoeveelheid 'tot 30 gram' is onverkort terug te vinden in artikel 11:4.

De door de Procureurs-Generaal op 15 september 1996 gepubliceerde richtlijnen (AHOJG-criteria, zie Inleiding, 3.3 coffeeshops¹²), pagina [9 en]10) kunnen alleen door hen worden gewijzigd of aangescherpt, een/*het* gemeentebestuur heeft daartoe geen bevoegdheid. Wat betreft aanvullingen zij opgemerkt dat de vijf letters A,H,O,J en G deel uitmaken van een **limitatieve opsomming** waaraan slechts door de Procureurs-Generaal letters en betekenissen kunnen worden toegevoegd. Richtlijnen van het Openbaar Ministerie zijn aan wetgeving gelijk te stellen (overeenkomstig art. 99 wet R.O., wet op de Rechterlijke Organisatie). Een gemeente die een of meer of twintig letters toevoegt kan elk van die letters niet door het O.M. gehandhaafd krijgen. Elke gemeentelijke **toevoeging** aan de opsomming A,H,O,J,G is **onwettig**.

Met instemming hebben wij er kennis van genomen dat de gemeente Eindhoven eindelijk is opgehouden de lettercombinatie WAHOJG overal in haar stukken af te printen. Meer voorwaarden stellen dan AHOJG? Alleen het hoogste en enig beslissingsbevoegd orgaan in de gemeente, de Gemeenteraad, kan de plaatselijke verordening APV vaststellen, wijzigen of aanvullen. De burgemeester kan dat niet.

Punt 7 . Voorlichting en productinformatie:

Uit de toelichting in de inleiding van deze brief blijkt dat de bij de VCE aangesloten coffeeshops voorlichting verstrekken aan bezoekers. Wat ons op dit punt verbaast is dat de voorlichting op scholen geschrapt is uit het oorspronkelijk voorstel. Met andere woorden, minderjarigen krijgen pas voor het eerst voorlichting als ze hun achttiende verjaardag in een coffeeshop vieren (dat verzoek komt steeds vaker voor). Uit een overweldigend aantal onderzoeken kan worden geconcludeerd dat de leeftijd, waarop jongeren met alcohol en drugs beginnen te experimenteren tussen de twaalf en zestien jaar ligt. Zou het dan niet zinvol zijn om de jeugd tijdiger op de onaanvaardbaarheid van risico's te wijzen en niet pas als ze volwassen zijn, als ze het 'coma-zuipen' en 'jointje blowen' al onder de knie en achter de rug hebben?

Niettegenstaande 34 jaar papierproductie heeft onze gemeente geen enkele poging ondernomen om serieus aan gedrukte voorlichting te doen. We staan in deze mening niet alleen met onze (kwaadheid en) kritiek hierop, maar *-to put it bluntly-* schouder aan schouder met Novadic-Kentron. Uit het oogpunt van volksgezondheid is in Nederland het gedoogbeleid vorm gegeven, maar als het over onderwerpen als drugs en alcohol gaat missen wij de inbreng van de raadscommissie volksgezondheid, de stand van de drugshulpverlening en de preventie. Deze aspecten worden keer op keer ondergesneeuwd onder tal van repressievoorstellen en bijbehorende uitsluitingen en mikpunten. Wat voor de hand ligt is een **gecombineerde vergadering** van de raadscommissie F&B met de commissie volksgezondheid, waar het over een volksgezond drugs- en coffeeshopbeleid gaat.

Productinformatie: Het lijkt bij dit punt te gaan om de conservatieve opvatting 'te sterke wiet', terwijl de feiten anders liggen; het gemiddeld in nederwiet aangetroffen THC-gehalte daalt sinds 2005. Onderzoeker ing. Peter van Dijk publiceert deze bevindingen sinds 2005 op de site www.trimbos.nl opdat iedereen kennis kan nemen van de resultaten van de jaarlijks in 55 coffeeshops ingezamelde monsters. Elk jaar 55 shops bezoeken betekent dertien jaar wachten voordat alle coffeeshops één keer bezocht en bemonsterd zijn. Het PCN (waar het VCE lid van is) heeft in 2009 minister Klink verzocht het mogelijk te maken voor het Trimbos Instituut door te stijgen naar honderd te bemonsteren coffeeshops per jaar. Dit verzoek is door minister doorgeleid naar de NDM, de Nationale Drugs Monitor (het *enige* overheidsloket waar je dit soort onderzoek kan aanvragen).

Deze monsters zouden niet alleen onderzocht moeten worden op wat er *in* zit (THC), maar ook wat er *op* zit (pesticiden, residuen van bestrijdingsmiddelen). Uit eerder onderzoek bleek dat van de 35 monsters 18 verontreinigd waren met, om het eufemistisch te zeggen, residuen van gewasbeschermingsmiddelen (2001). Tot 2001 bestond er geen adequate methode om de aanwezigheid van residuen van gewasbeschermingsmiddelen in wiet of hasj op te sporen. De voorlopers van het PCN hebben bewerkstelligd dat een analysemethode vanaf 2001 beschikbaar kwam. Als eerste minister van volksgezondheid heeft mevrouw Borst het groene licht gegeven voor het onderzoek naar de relatieve sterkte van cannabis door het Trimbos Instituut: zij *aanvaardde* dat je je als overheid, in weerwil van het verboden zijn van hele lijsten drugs, moet buigen over de *gevolgen* en moet *meten* wat er op de illegale markt zoal circuleert, opdat je dat *weet*. In voorafgaande kabinetten stelde men zich op het standpunt dat het verboden bezit betreft en dat je daar als overheid geen enkele vorm van toezicht op hoeft te houden.

Zodoende kon het Trimbos Instituut in het kader van de paarse drugsnota in 1995 beginnen met hun *systematisch* onderzoek. Van de periode 1976-96 is geen enkel gegeven bekend wat betreft de sterkte, het THC-gehalte, eenvoudig omdat er immers geen onderzoek naar is gedaan. De suggestie als zou de nederwiet steeds sterker worden kan in de periode voor 1995 niet wetenschappelijk

verantwoord onderbouwd worden: er *zijn* geen cijfers. Wel kunnen we de stelling onderschrijven dat het gemiddeld THC-gehalte ten opzichte van 1995/96 oploopt en sinds 2005 afneemt.

De vraag is wat we met een gemiddeld THC-gehalte te weten komen. Er is immers ook geen onbetwist resultaat van (Nederlands) wetenschappelijk onderzoek beschikbaar wat precies de effecten van een gram nederwiet met bijvoorbeeld acht procent THC op de gebruiker zijn. Gedraagt iemand zich anders bij vier procent Of twaalf procent THC per gram ? Rookproeven (koolmonoxyde? teerresten? residuen van gewasbeschermende middelen?) zijn nooit ondernomen, zodoende, niets doende, weten we na alle 34 jaar nog steeds niet wat het effect is op een gebruiker die een, tien of dertig joints rookt. In het verkeersonderzoek (Maastricht University, 1996) werden dergelijke aantallen niet onderzocht en zijn de analyses niet dubbelblind gecontroleerd in een gelijkwaardig laboratorium.

In de gegevens uit casuïstiek van huisartsen, ervaringen van drugshulpverleners en het beeld dat opsporingsambtenaren ervan hebben, valt geen systematische ordening aan te brengen, waaruit je bepaalde gedragingen of effecten zou kunnen extrapoleren. Dat levert een eenzijdig beeld omdat het gedrag is aangepast aan stressvolle omstandigheden (bij de arts of in het ziekenhuis omdat je je rot voelt, bij de hulpverlening omdat je je junk voelt en bij de politie omdat je de lul bent).

Onder klinische omstandigheden een gedegen onderzoek (dubbelblind) naar het effect van THC op gebruikers – zoiets zou na 34 jaar met zijn allen in het duister tasten aanbevelenswaardig zijn. Je kan geen vergelijkingen maken, een percentage relateren aan andermans ervaringen of tabellen raadplegen – wat is dan het nut van op of aan het product aangebrachte productinformatie? We kunnen niet suggereren dat het effect van het product *zo-en-zo intens* is, niet *zonder* metingen *sterker* genoemd kan worden dan vorige week of tien jaar geleden. De overheid heeft bedongen dat de uit de monsternamen van het Trimbos Instituut afkomstige resultaten niet gebruikt mogen worden als handelsinformatie. De coffeeshops mogen de resultaten van de analyses niet als aanprijzing verstrekken bij het door hen geleverde product.

In joints worden dan ook nog allerlei verschillende soorten tabak gebruikt, die verschillende hoeveelheden koolmonoxide, nicotine, teerresten opleveren. Een eenduidige productinformatie bij de joint is thans door de sterk uiteenlopende productiewijze niet te geven. Wat betreft de puurstick (zonder tabak) kan als productinformatie worden aangemerkt de naam van de in het stickie verwerkte wiet. We waarschuwen dat in een puurstickie meer wiet zit dan in één joint, 0,3 gram. Dat heeft effect op je concentratievermogen zoals in onze flyer staat: gebruik niet op school, op je werk, of in het verkeer. We kunnen dan nog steeds niet vertellen hoeveel procent THC erin zit. En een monster nemen uit een hoeveelheid van honderd gram van de winkelvoorraad van 500 gram zegt niets over de volgende honderd gram die aangevoerd wordt om de winkelvoorraad weer op peil te brengen. Wat we wel konden doen bij elke transactie: onze flyer met 12 hasj- en wiettips aanprijzen en uitreiken.

Punt 8. Verkoop van een beperkt maximum aan 18 jarigen, stapsgewijs te verhogen tot 5 gram vanaf 23 jaar:

De stelling van de burgemeester gaat uit van één gelijk effect, ongeacht de soort wiet of hasj. Zo kan hij van 1 tot vijf gram een overzichtelijk trapje maken waarbij hij inschat dat als je 23 bent je altijd bijna vijf gram afneemt. Dan telt de burgemeester terug naar jongeren die net achttien zijn geworden. Die mogen niet zo maar het trapje op, maar gaan daar vijf jaar over doen. Zoals eerder in dit stuk aangegeven bestaat het trapje niet; er is een gigantische middenstreep die ligt op een gemiddelde besteding van twaalf euro, ongeacht de leeftijd¹³). De burgemeester wil de realiteit veranderen, dus ‘fijn’ dat iemand van 24 bijna vijf gram zou mogen kopen – hij of zij koopt

namelijk maar 1,5 gram. De burgemeester wil dit toch niet omhoog brengen?

Het gebruik kan ontmoedigd worden door goede en tijdige drugsvoorlichting en laat zich niet terugdringen via een maximale toelaatbare hoeveelheid. Als je maar 1,5 gram wilt hebben is het irrelevant hoe oud je bent. De burgemeester merkt je dan aan als een negentienjarige en omdat je gebruik niet toeneemt blijf je vier jaar lang negentien. Hmmm, mooi zo. Over het verschil tussen 1,5 gram Thai-wiet en 1,5 gram Super-Afghaan geen woord, maar *daar* zit zoals wij allen weten een verschil in effect. Aangezien de burgemeester bij punt 8 deze kwestie ook niet oplost of er suggesties over doet, gaan we er op zijn gezag ook nog van uit, dat er geen ander verschil bestaat tussen de diverse soorten dan het prijsverschil.

Heeft het zin via gewichtshoeveelheden de gevaarstelling te verminderen? Alle onaanvaardbaar risico voor de gebruiker opleverende drugs kennen wij onder het verzamelbegrip harddrugs. Cannabis is destijds geklasseerd als een drug met een voor de gebruiker aanvaardbaar risico. De door het Rijksinstituut Volksgezondheid en Milieuhygiëne, RIVM, opgestelde lijst van drugs ²⁾ geeft een meer gedifferentieerd beeld: de *ranking* van illegale drugs. Alcohol en tabak scoren hoog en vallen in de categorie gevaarlijkste drugs. Onderaan de lijst drugs waarvan het gevaar beperkter is. Zo aarzelen wij niet alcohol een harddrug te noemen, net zo verslavend als barbituraten (slaapmiddelen) en opiaten (opium, morfine, heroïne, methadon).

Wij stellen vast dat van de circa 800 000 tot een miljoen cannabisgebruikers in Nederland na 34 jaar er 8800 joint- of cannabis-‘verslaafd’ zijn (waarvan circa honderd met psychotische verschijnselen). Dat is ongeveer één procent van de gebruikers. Daartegenover heeft Nederland maar liefst anderhalf miljoen alcoholverslaafden, dat is meer dan tien procent van de Nederlandse volwassen bevolking. Het gaat bij softdrugs dus om een uiterst bescheiden omvang van verslavingsproblematiek. De kans op verslavingproblematiek ligt onder andere vast in je genetisch materiaal en is zodoende bij een aantal mensen voorbestemd. Ook speelt het genetisch materiaal een rol bij het krijgen van een ernstige psychose, die zou zelfs ineens los kunnen komen bij het roken van een jointje, maar dat kan ook plots gebeuren bij het eten van aardbeien (gaan we die nu verbieden?).

Wat wij waarnemen is dat de prijzen van harddrugs lager worden en de prijs van cannabis stijgt. Op een zeker punt zullen heroïne, cocaïne en xtc goedkoper worden dan cannabis. Het schijnbaar ongeremd optreden (tegen zelfs die zes verpieterde balkonplantjes van die postzegelformaat-kwekerij) om de belofte “de hennep teelt te beëindigen” waar te maken, heeft een keerzijde – en die keerzijde gaat er voor zorgen dat je met je drie of vier planten in de toekomst **nooit** meer **zelfvoorzienend** kan kweken. In de nul-optie gemeenten zit er dus niks anders meer op dan je maar over te leveren aan de zwarte markt. Illegale verkooppunten zullen daar blij mee zijn.

Punt 9. Verhogen van de handelsvoorraad tot 1000 gram

Punt 10. De coffeeshopondernemers vrijstellen van vervolging in geval van inkoop van deze voorraad:

Vanaf de invoering van de gepubliceerde afspraak *winkelvoorraad tot 500 gram* (1996/'97) worstelen de coffeeshops er mee de 499 gram zo efficiënt mogelijk in te delen, de logistieke puzzel dagelijks op te lossen. Van de 1400 coffeeshops (1997) was in 2007 nog maar de helft over en dat aantal is inmiddels gedaald naar 666 verkooppunten, waarvan een derde in Amsterdam (stand per 2009). Bij een halvering van het aantal coffeeshops en een gelijk aantal gebruikers zou het logischer zijn geweest de handelsvoorraad te verdubbelen. Nergens uit de richtlijnen van de Procureurs-Generaal blijkt een strafmaat bij 500 gram, iedereen valt in de categorie ofwel “tot 30 gram” ofwel “tot 1000 gram” zoals bovenaan pagina 15 te lezen staat ¹²⁾. Wij hebben de burgemeester reeds twee jaar geleden gevraagd er bij de hoofdofficier van justitie op aan te dringen in het lokaal

driehoeksoverleg de voorraadhoeveelheid vast te stellen (zoals aangegeven staat in de Inleiding van eerdergenoemde Richtlijnen 1996, p. [9,] 10).

Heb je het druk, dan moet er ook veel gebracht worden en vervolgens: hoe drukker, hoe vaker. Waar het hier om draait is dat de halvering van het aantal coffeeshops de omzet bij de rest die nog open is heeft verdubbeld. Vandaag de dag vaststellen dat coffeeshops te groot zijn is een rechtstreeks gevolg van het in 1995 door *paars* in gang gezette halveringsbeleid. De ooit door ons beoogde spreiding van coffeeshops, o.a. in nul-optiegemeenten – tsja, daar kwam het niet van, er kwamen geen nieuwe shops bij en dus hebben de coffeeshops het nog *drukker*. Waar in de *Paarse Drugsnota* van 1995 op pagina 52 nog ferm verklaard werd: **het gebruik zal door voorlichting worden ontmoedigd**, is dit beleidsvoornemen kennelijk geheel verlaten. Er komen tal van nieuwe maatregelen, die ertoe leiden dat er steeds minder coffeeshops zullen zijn. De omvang van de gebruikersgroep is de afgelopen jaren stabiel, niet waarneembaar kleiner geworden. Zelfs maatregelen als iedereen een pasje, schrikken (uiteindelijk) weinigen af. Een gebruikersgroep laat zich niet door de burgemeester sluiten, continueert immers het eigen voortbestaan.

Kamerstukken II, 1996/97, 24077, nr 43, Quick scan van minister Borst: 1293 coffeeshops, dat waren er 1460 in het voorafgaande jaar.

De burgemeester kan de coffeeshopondernemers niet vrijstellen van vervolging, dat is voorbehouden aan de officier van justitie – we willen het opportuniteitsbeginsel niet ondermijnen en evenmin de Richtlijn Coffeeshops 1994. Al zestien jaar staat het er: tegen exploitanten van coffeeshops zal door het openbaar ministerie **doorgaans niet strafrechtelijk opgetreden worden**, onder voorwaarde dat de AHOJG-voorwaarden worden nageleefd. Het gaat daarbij om:

A: de coffeeshop zal zich niet als zodanig **afficheren** anders dan met een summiere aanduiding.

H: Indien in de coffeeshop **harddrugs** worden aangetroffen dan geeft de politie hiervan kennis aan de burgemeester, die onverwijld bevel uitvaardigt de coffeeshop direct te sluiten, de plankenwagen te laten voorrijden en de coffeeshop dicht te timmeren, waarna een afschrift van het sluitingsbevel op de planken wordt aangebracht. Verenigingen van coffeeshops hebben er bij de burgemeesters voor gepleit hierbij onderscheid te maken tussen hard- en softdrugs, bijvoorbeeld dat ingeval van een te grote winkelvoorraad geen plankenwagen nodig is en het aanplakken op de deur geschiedt - daar het hier om softdrugs gaat. Het ‘plaatje’ van het dichttimmeren beklemtoont het signaal dat harddrugsbezit en/of -handel keihard wordt aangepakt.

O: Geen overlast geven: van oudsher deed de coffeeshop zo min mogelijk van zich spreken, men probeerde zo min mogelijk op te vallen. Met je burens had je een goede verstandhouding, je kocht je brood bij de bakker verderop in de straat en coffeeshops veegden -letterlijk- elke dag hun straatje schoon. Wat zou je verder nog kunnen doen? Het probleem proberen te voorkomen. Maar de preventie van overlast wordt bemoeilijkt bij gebrek aan een nauwkeurige beschrijving van wat allemaal onder overlast dient te worden verstaan. Als de gemeente klachten krijgt en niks doorgeeft over de aard van de klachten, dan tast je in het duister: hoe ga je van geheim gehouden klachten een Plan van Aanpak overlastpreventie maken? Door uitgebreid inventariseren, overwegen en prioriteren. Zou de stelling van Suyver (blauwe brief 1994) parafraserend, **ook nu nog overeind staan**, dat overlast bij een coffeeshop niet afwijkt van de bij café's gebruikelijke overlast? Een antwoord zou kunnen komen uit ‘de pilot’ in Leeuwarden, met o.a. budget voor het project buurtgastheren (naar model van de gastheren van de Amsterdamse coffeeshop Boerenjongens, ingezet via de stichting AOA), die buiten de shop overlast aanpakken en daarvan *verslag* maken.

J: Geen jongeren toelaten: “De eerste huisdealer was ingesteld in open jongerencentrum Paradiso (en Fantasio 1968, Melkweg 1970), deze centra kenden een leeftijdsgrens van zestien jaar want je kon er ook een biertje of een wijntje drinken. Eerst in 1996 werden jongeren gedefinieerd als onder de achttien jaar. De meeste jongerencentra waren tegen die tijd verdwenen en de voormalige huisdealers hadden intussen een eigen theehuis of coffeeshop, waar absoluut geen alcohol werd geschonken. De wereld van de rokers wilde niets te maken hebben met de sfeer van alcoholisme.”
persoonlijke mededeling Koos Zwart.

G: geen grote hoeveelheden: “In de periode 1975-'76 is ‘aanwenden’ uit de Opiumwet geschrapt. Verhandelen bleef als voorheen strafbaar. De grens tussen gebruik en handel werd in artikel 11:4 van de Opiumwet vastgelegd op de, in Oregon, Verenigde Staten, gestelde grens van 1 oz, American ounce, 28 gram. In Nederland was je met dit wettelijk onderscheid met 29 gram in bezit, een gebruiker en geen handelaar. Heden ten dage kennen wij deze regel als ‘tot 30 gram’. Met dit bezit riskeerde je dat je een waarschuwing opliep. Had je drie waarschuwingen dan riskeerde je een boete van ten hoogste \$250,- (of 250 oudhollandse guldens), de laagste boetecategorie. In de Richtlijn Coffeeshops 1994 is gesteld: geen transacties groter dan 30 gram. In de richtlijnen van 1996 werd die grens naar beneden bijgesteld, in de coffeeshop geen transacties van 5 gram of meer per persoon per dag. In Tsjechië is het bezit voor eigen gebruik begrensd op ‘tot 15 gram’, 0,5 oz. Evenzo als ingevoerd door hare Britse Majesteits Canadese regering: tot 15 gram. In Engeland zelf in het milde *Schedule C*. Het gebruik van drugs is in België en Portugal niet langer strafbaar.

Sinds (1925/1928) **ongewijzigd** is het verbod enige hoeveelheid (art.2, lijst I./art.3, lijst II.) in, door, of uit te voeren, te *exporteren*. Aanvankelijk hebben de Belgische, Franse en Duitse regeringen luidkeels geprotesteerd dat al hun onderdanen huiswaarts keerden met geringe hoeveelheden tot vijf gram. Daarop volgde aanpassing, een nieuwe juridische werkelijkheid, zie **Appendix I.**, onder I., II. en III. Maar ja, observatie: de dagtoeristen willen na een heel eind rijden liever naar een kiloadresje en zoeken eigenlijk runners die ze daar naartoe kunnen brengen.

Onder het vorige kabinet is ons duidelijk gemaakt dat hier een eind aan moet komen. We herinneren ons burgemeester Leers met het verkeersbord, met de 3, wat staat voor maximaal drie gram per toerist. Dit in een poging de duizenden dagtoeristen te ontmoedigen, want van systematische opsporing van elke export was en is in ons land geen sprake: de Nederlandse opsporingambtenaren gingen pas tot actie over als de trein of de auto in het buitenland reed. Alle inbeslagnames kwamen dus bij het totaal van België, Frankrijk of Duitsland. Een veel eenvoudiger oplossing lacht het kabinet toe, alle buitenlanders worden beschouwd als minderjarigen en krijgen geen toegang meer tot de coffeeshop. Daarbij wordt ons gevraagd te vergeten dat we in één Europa leven, met vrij verkeer van gedachten, personen en goederen. Het in Maastricht de toegang ontzeggen aan een Duitser of Belg is dan discriminatie. Wij wachten op de uitkomst 17 XII 2010 (?) hof Straatsburg.

Een probleem vormen de hier wonende, hier werkende, hier verblijvende buitenlanders, zie Appendix I. Waarbij we aantekenen dat wij de hier verblijvenden gelijk stellen aan de inwoners van de agglomeratie Eindhoven, waar zij verblijven. Thans ligt een door het nieuw kabinet gemaakte keuze voor: alle Nederlandse regio-bezoekers aan coffeeshops in de grote stad zouden een pasje moeten krijgen – alle dagtoeristen, zo is de redenering, kunnen niet aan zo’n pasje komen.

In de inleiding van de richtlijnen 1996 wordt op pagina 9 gesteld dat de handelsvoorraad van de coffeeshop wordt vastgesteld door de lokale driehoek. Op 28 december 2000 bleek voor de politierechter in Almelo dat van ‘de’ 500 grams-grens door de Officier geen wettelijke regel op papier getoond kon worden, ‘de’ 500 grams-grens willekeurig is en geen wettelijke regel, geen onderdeel vormt van de richtlijnen softdrugs, in bijlage B, op pagina 15/16. Het is **een**

gepubliceerde afspraak. De coffeeshophouder uit Enschede werd vrijgesproken, hoewel bij hem meer dan 500 gram was aangetroffen. Deze uitspraak is in stand gebleven. LC, 2 I '01 ¹⁵)

In januari 2001 is vastgesteld dat het hierbij ging om een gepubliceerde afspraak, dit is een bericht uit de Leeuwarder Courant uit 2001.

In de vijf voorafgaande jaren ging de advocatuur er min of meer van uit dat de voorraadregel één van de richtlijnen was, quod non. Sinds september 1996 ligt de grens ofwel op 30 gram (categorie b) en tot 1000 gram (categorie c). Het strafrechtelijk regime maakt geen onderscheid tussen een coffeeshopondernemer met minder dan 499 gram en een coffeeshophouder met meer dan dat – in beide gevallen moet het OM een ‘bezit tot 1000 gram’ ten laste leggen en dezelfde sanctie eisen.

Punt 11. Intensivering van controles van de coffeeshops:

Aan welke frequentie heeft de burgemeester gedacht, bovenop de drie à vier reguliere controles die al bestaan? Eén keer per maand? Twee keer per maand, om de tweede maand? Een kostbare aangelegenheid, aangezien de bezetting om de zes weken vervangen moet worden om corruptie te voorkomen. Wat moet er worden gecontroleerd, dat de vorige keer niet al gecontroleerd is? Het begint zo wel te lijken op een opleiding van BITE-ambtenaren. Hopelijk komt daar nu wat uit als opleidingspluspunt –hoe moet ik cannabis wegen– omdat het daar het meest aan schort, ook al ligt het zwaartepunt tijdens de controles juist op het vinden van een cannabisvoorraad boven de 500 gram. In welke geldstromen wil de burgemeester inzicht verkrijgen, die niet reeds al inzichtelijk voor de belastingdienst zijn? De belastingdienst heeft genoeg gegevens verzameld en ter beschikking om te kunnen weten met welke winstmarge de branche werkt. Soms wordt deze winstmarge zelfs opgelegd door de belastingdienst. Dat gebeurt door van uitgaven, facturen, achteraf vast te stellen dat de BTW niet verrekend zal kunnen worden. De belastinginspecteur verlaagt daarmee feitelijk de bedrijfswinst.

Punt 12. Wat-ie vergat

Nog niet in de APV? Elk jaar wordt er weer een ander afstandscriterium genoemd, eerst werd er **250 meter** geroepen en nu horen we **350 meter**. We kunnen wellicht wielen onder de coffeeshop monteren als het het jaar daarop 450 meter zal worden. Bij gebrek aan nog te vinden locaties zal dan een coffeeshopkamp ontstaan zijn, keurig op wielen ingeval er weer opgeschoven, verhuisd moet worden...

In het staatsrecht genieten gemeenten een zekere autonomie om zelf invulling te geven aan de openbare orde en veiligheid en projecten daaromtrent. Als wij ons bezinnen wat nu werkelijke bijdragen zouden kunnen zijn voor de openbare orde en veiligheid, dan komen wij uit op extra coffeeshops in de regio, allereerst om de cannabiskleinhandel uit de criminaliteit te halen en de cannabis van al die harddrugs gescheiden te houden, in het belang van de consument, de volksgezondheid en de openbare orde en veiligheid. Het zijn stappen die de gemeenten kunnen nemen binnen de huidige wetgeving. Met meer coffeeshops in de regio neemt op een natuurlijke wijze de toeloop af bij de Eindhovense coffeeshops. Er is op dit moment niet eens een plattegrond van de gemeente als gebouw-eigenaar, met cirkels rondom haar scholen. Een verhuisregeling (als in Amsterdam, Alkmaar, Heerlen) moet nog aan Kitty voorgelegd worden...

De gemeente Eindhoven houdt zich wat minder aan de wet BIBOB. Deze is ingegaan op 1 oktober 2003 en in Eindhoven pas vier jaar later, in 2007, ingevoerd. De huidige achterstand is vrijwel direct in 2008 ontstaan en resulteert in een hoop onvrede bij de ondernemers; sommige wachten meer dan drie jaar op een teken van leven, anderen één of twee jaar). Aan nieuwe aanvullende verzoeken om toezending van documenten wordt door alle coffeeshops trouw gevolg gegeven. Burgemeester Van Gijzel belofde ons, staande de kennismakingsbijeenkomst van 20 november

2008, door inzet van extra mankracht de BIBOB-achterstand weg te zullen werken. We zijn intussen drie jaar van verdachtmakingen verder en beginnen ons op onze vereningsvergadering af te vragen of we wel serieus genomen worden. Het is knap als je je vergunninghouders drie (bijna vier) jaar laat zwieberen.

Tenslotte rust op mij de taak U er op te attenderen dat over de wijze van reageren op bovenstaande 11 punten van de burgemeester in onze vereniging verschil van inzicht bestaat; er is sprake van een meerderheids- en een minderheidsstandpunt

In de verwachting U hiermee voorlopig voldoende informatie te hebben gezonden, teken ik,

met de meeste hoogachting,

Han Dielesen,

Voorzitter.

APPENDIX I.

Bijlage Beleidswijziging: Waar komt het probleem vandaan?

Van de Eindhovense coffeeshopbezoekers zijn er 3777 geënquêteerd, het als toerisme aan te merken deel van de bezoekers beloopt in twaalf Eindhovense coffeeshops *gemiddeld* negen procent.

I. In de Bondsrepubliek Duitsland heeft ‘Karlsruhe’ (*Bundesverfassungsgerichtshof*) bepaald dat er tot 5 gram sprake is van eigen gebruik en dat dit niet strafbaar gesteld kan worden gezien de garanties en vrijheden die de Duitse grondwet biedt. Er is een tijd geweest van actiegroepen (*Hanf AG*) die elkaar onderling aan wiet hielpen – er zijn echter geen coffeeshops, zelfs niet in Berlijn of in Noordrijn-Westfalen.

II. In het Koninkrijk België geldt de ambtsgeheime regel tot 5 gram te volstaan met inbeslagname en geen papierwerk voor de politie of de gendarmerie. Ooit was er in Gent een growshop, daarna waren er meer en tenslotte hoorden wij er niets meer van – niettegenstaande de wens van veel Vlamingen kwam het in België ook niet tot een coffeeshop. Nog sterker: er is een lange lijst van door de politie gesloten *illegale coffeeshops*.

III. Uit de *zone francophone* stammen de dagtoeristen, er wordt niet gekeken om 600 km heen en terug op dezelfde dag. De auto zit vol passagiers, elk goed voor ‘tot 5 gram’. Dit geldt in mindere mate voor Luxemburg. Activisten in Frankrijk organiseerden gebruikersclubs naar Duits model: samen goedkoop inkopen. Daar is de huisdealer degene die cannabis haalt met mandaat van zijn achterban. De Catalanen perfectioneerden het Franse systeem en in België en Portugal kunnen gebruikers hierover vergaderen, de strafbaarstelling van gebruik is immers door het parlement geschrapt. In al deze beschreven landen is geen enkele coffeeshop. Met interesse volgen wij de ontwikkelingen in Tsjechië. De tot 5 gram ‘opvatting’ is in Europa steeds meer gangbaar (Tsjechen tot 15 gram), gelijk aan Canada. Overigens is het onderscheid tussen gebruikers en handelaars in onze Nederlandse Opiumwet (art. 11:4) vastgelegd, handelaren in cannabis zijn zij, die 30 gram of meer cannabis in bezit hebben. In het buitenland kent men dit onderscheid niet, dus is iedereen met 5 gram of meer een handelaar, wiens ‘handelsgeld’ in beslag genomen / verbeurd verklaard wordt.

IV. Er zijn toeristen die hier langer dan 24 uur verblijven, er zijn zelfs buitenlanders die in ons land studeren, werken (optreden als werkgever) en wonen. Feitelijk zou je deze groep die in dezelfde gemeente woont gelijk moeten stellen aan hun burens en de rest van de gemeente. Hoe groot deze groep is weten wij niet, al ligt het in de bedoeling dat de GBA (gemeentelijke basisadministratie) dit inventariseert, registreert en – het gerucht zoemt rond – aan de buitenlander een kaart verstrekt aan de hand waarvan vastgesteld wordt dat hij/zij hier studeert, werkt en woont. De buitenlanders die hier wonen zullen niet op de dag van aanschaf weer terugkeren naar hun land -ze exporteren niets (dit gelet op de zware gevangenisstraffen). Neem nooit cannabis mee naar het buitenland, stelt de flyer van de VCE, een gezond advies!

V. De in I, II, III, beschreven dagjesmensen arriveren 's morgens en hebben 's avonds enige hoeveelheid uitgevoerd, dat is strafbaar. Er is geen sprake van ‘tot 5 gram’ of ‘tot 30 gram’, *enige* hoeveelheid is voor dagvaarding al voldoende (bijvoorbeeld halve joint met 0,1 gram). Je krijgt een zwaardere straf voor het bezit, het neigt naar de *maximale* straf.

VI Uit het vonnis van de rechtbank Middelburg over de Checkpointzaak (april 2010) blijkt dat medewerkers van de coffeeshop gedagvaard waren, verdacht van medeplichtigheid aan uitvoeren (exporteren). Hoewel er hoger beroep is aangetekend verandert dat niets aan het feit dat voor het eerst in ons land de medewerkers van de coffeeshop stuk voor stuk strafrechtelijk aangepakt worden *naast* de eigenaar. Als wij aan de deur vaststellen dat je een buitenlandse pas hebt en geen *residential alien*-kaart kan tonen dan kunnen we je niet binnen laten; je vormt met het buiten de landsgrenzen brengen van hetgeen je gekocht heb, dus exporteert, voor ons de strafrechtelijke bedreiging dat alle medewerkers van deze shop aangepakt worden, medeplichtig zijn aan jouw exportpoging. Dus beste buitenlander, na 34 jaar gastvrijheid moeten wij je vragen bij jullie thuis je eigen coffeeshop mogelijk te maken.

VII Wij zullen dit aan al onze bezoekers in de shop bekend maken, een korte overgangstijd bepalen en ons nieuwe deurbeleid invoeren per .... Aangezien iedere Nederlander een paspoort heeft en alle buitenlanders ook, zit niemand zonder pas, iedereen heeft er één. Wij voelen er weinig voor met alle 666 coffeeshops (zie **Trouw**, dinsdag 16 XI 2910, pag. 9, onderzoek Intraval) naar schatting 800 000 pasjes te gaan uitgeven teneinde een registratie van alle cannabisgebruikers te bewerkstelligen. Wij zien hier het nut niet van in. Elke shop moet hoeveel duizend kaarten drukken? Het wordt tijd de persoonsgegevens krachtig te beschermen¹¹), dit met name wat betreft het door de burgemeester aangerode argument in zijn punten 5, 6 en 8.

VIII. Voor zover het erom gaat dat wij geen buitenlandse dagtoeristen toelaten is ons opgevallen dat de burgemeester het daar in zijn brief niet over heeft. Dit is een schrijnende illustratie van het gebrek aan op buitenlanders gerichte voorlichting, die hen duidelijk maakt wat voor overlast ze veroorzaken, hen verzoekt zich netjes te gedragen en welkom te zijn zolang ze maar geen cannabis meenemen. Als dit het nieuwe beleid is mogen wij de overheid dan vriendelijk verzoeken haar aandeel in voorlichting ter hand te nemen? Waar wij aanvankelijk een pasjessysteem visualiseerden als een kaartlezer, aangesloten op een computer en in verbinding met de computers van de andere coffeeshops uit te wisselen gegevens, zodat online in de volgende shop bekend is dat de pasjeshouder in de vorige shop reed bediend is.

Een moderne kaart met een betere chip maakt een onlineverbinding via internet overbodig. De kaart kan (net als de OV chipkaart) gegevens opslaan: in de coffeeshop geweest? De kaart maakt aan de kaartlezer bekend, ja ik ben in een coffeeshop geweest en je mag me dus niet binnen laten. Helaas is de keerzijde hiervan dat elke behendige hacker in staat is de kaart een vals positief signaal te laten geven (bijvoorbeeld: open de deur! Of: ik was alleen op bezoek en heb niets gekocht). Het gaat geruime tijd duren voordat het falsificatieprobleem is opgelost (geschikt algoritme gevonden). Wat heb je aan een pas die niet goed beveiligd is?

IX. We hebben ons voorgenomen in 2011 ons vervolgonderzoek te doen (is twee jaar later alles hetzelfde? Of is er verandering?) waaraan de vragen van de burgemeester over de pasjes zullen worden toegevoegd.